

Interjú Kugler Gyulával,
Veszprém megye legnagyobb víz-és csatornaszolgáltatója, a **BAKONYKARSZT Zrt. vezérigazgatójával,** aki 1986 óta dolgozik a vízműnél és 2007-től irányítja a társaságot

120 évvel ezelőtt, 1896 augusztusában 15 km-es csőhálózattal kezdte meg a közüemi vízszolgáltatást a BAKONYKARSZT Zrt. jogelődje Veszprémben. Ma hány települést, hány km-es vízcsőhálózattal lát el a társaság?

A vízellátást 122 településen 210 000 lakos részére biztosítjuk.
A vízvezeték-hálózat hossza: 1 989 km.
88 településen 195 000 fő szennyvizét vezetjük el és tisztítjuk meg.
Csatornahálózatunk hossza 1 648 km.

Melyek voltak a fordulópontok a 120 év során?

Sok minden, közben a nevünk is többször változott cégünk története során. Az egyes fordulópontok köthetők a működési formához – 11 cégformában működött 120 év alatt a társaság. Mindegyik esetben alkalmazkodni kellett a kor gazdasági-politikai környezetéhez, lehetőségeihez úgy, hogy a fogyasztók ellátása a kor színvonalán a lehető legjobb legyen. A „termékeny” időszakok közül említést érdemel az 1901 és 1948 közötti önálló városi vízműként, majd az 1960. és 1993. közötti megyei vízműként és a legutóbbi, 1996. január 1-jétől indult BAKONYKARSZT-ként történő üzemeltetés. Ezek a periódusok mindig hoztak műszaki és szolgáltatási fejlődést a cég életébe.

Kik voltak azok a személyek, akikre méltóképpen emlékezhetünk?

Sok-sok kiváló szakember érdemelné meg, hogy megemlítsen, de közülük kiemelem:

Tumler Henriket: aki 1767-ben 18 éves korában megvalósította édesapja Tumler György molnár találmányát, a vízfelhajtó kereket és szerkezetet. – Veszprém első vízművét. Ez a szerkezet a vár alatti úrkuti forrás vizét emelte fel a püspöki palotába;

Bolgár Mihály piarista tanárt: aki az 1800 évek utolsó évtizedeiben tudományosan kutatta a vízlelőhelyeket, vízvizsgálatokat végzett, vegyileg elemezte a kutak vizét. Munkásságával megalapozta a mai biztonságos veszprémi vízellátást;

Lányi Gyulát, az első vízműgépészt: aki 20 éven át, haláláig kitűnően látta el szolgálatát.

Milyen célkitűzésekkel kezdte vezérigazgató úr 9 évvel ezelőtt munkáját és melyek valósultak meg belőle?

Céлом volt a jó minőségű ivóvíz és csatornaszolgáltatás, az üzembiztonság, a cég mindenkor szabályszerű működésének biztosítása, valamint a megfizethető víz-és csatornadíj megtartása.

Céлом volt továbbá, hogy az előregedett ivóvízhálózat rekonstrukciós arányát folyamatosan növeljük.

Fontosnak tartottam, hogy megtartsuk a kiváló munkatársainkat és lehetőség szerint növeljük anyagi és erkölcsi megbecsülésüket.

Célként tűztem ki a korrekt viszony fenntartását tulajdonosainkkal, részvényeseinkkel.

Nem utolsósorban a múlt méltó ápolása is szerepelt egykori terveim között.

Célkitűzéseim a gyorsan változó körülmények között többségében megvalósultak. Ami közülük megtorpant az utóbbi időben, a közműhálózat rekonstrukciója. Ennek okai a vízszolgáltatókat sújtó elvonások, adók, és a csőcserékhez is szükséges megfelelő mértékű vízdíj. Így is sikerként könnyelhetjük el, hogy működési területünkön az utóbbi tíz évben 36%-ról 24%-ra tudtuk csökkenteni az azbesztcement anyagú vízcsövek arányát.

A kb. 400 fős tíz évvel ezelőtti munkavállalói létszámunkat sikerült megtartanunk. Hatékonyságot tudtuk növelni úgy, hogy közben folyamatosan növekedett a feladatunk, az ellátási területünk és nem kényszerültünk létszám bővítésre.

Korlátozott lehetőségeinkhez képest igyekeztünk a „bakonykarsztosok” anyagi és erkölcsi megbecsülését növelni.

Egy kis múzeum, „vizes” emlékhely avatásával teszik emlékezetessé a 120 éves születésnapot. Nem jellemző korunkban a múlt értékeinek ilyen megbecsülése. Hogyan sikerült létrehozni?

Széchenyi Istvántól idézek: „*Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.*”

Ahogy előbb említettem egyik célkitűzésem a múlt méltó megbecsülése. Veszprémben, közel a viadukthoz, a Séd partján a már nem üzemelő 120 éves gépház – *amit elődeink géptárnak is neveztek* – az évek során lepusztult. Elhatároztuk néhány éve, hogy felújítjuk és itt emléket állítunk elődeinknek. Gyűjtésbe kezdtünk, hogy felleljük a még meglévő régi tárgyakat, dokumentumokat. Hatvan támogatót, szponzort – köztük Veszprém önkormányzatát sikerült megnyerni. Két alkalommal hétvégén önkéntes munkát is vállaltak dolgozóink. Közösségi összefogással, közösségi munkával és nagy szívvvel sikerült a megvalósítás.

Mit láthatunk itt?

A Víziközmű Múzeumban és Kiállítóteremben 250 év „vizes” története: Tumlertől (1767) napjainkig (2016) elevenedik meg.

Egy tematikus kiállításon a „vízműves” szakma (vízellátás, csatornázás, szennyvíztisztítás) szépségeit és részleteit láthatjuk.

Poszttereken szemléltetjük az édesvízkincsünk védelmének fontosságát.

A múzeum kertjében kialakítottunk egy víziközmű parkot ahol megpihenhetnek, relaxálhatnak látogatóink.

Nem titkolt célunk, hogy múzeumunkat felhasználjuk a szakember utánpótlási elképzeléseinkhez is azáltal, hogy iskolai osztályokat látunk majd vendégül.

Melyek a közeljövőre kitűzött céljai?

Fő céljaim ugyanazok, mint kilenc éve: BIZTONSÁG - MINŐSÉG – MEGFIZETHETŐSÉG.

Ezen belül:

A stabilitás megőrzése: minőségi szolgáltatás és anyagi biztonság. A munkaerő megtartása, bevételek növelése, költségek csökkentése, hatékonyság további növelése;
Az informatikai eszközök fejlesztése, a mobil alkalmazások körének szélesítése a vízméréstől a hibaelhárításig, a felhasználók és a munkatársak érdekeinek figyelembe vételével.

Gratulálunk az eredményekhez és a múzeum létrehozásához! Kívánjuk, hogy céljai ugyanúgy megvalósuljanak, mint az elmúlt évtizedben!

Kugler Gyula a vízügyi szakközépiskola elvégzése után, a Budapesti Műszaki Egyetemen okleveles vízépítőmérnöki diplomát, majd vízellátási-csatornázási szakmérnöki oklevelet szerzett.

Első és eddigi egyetlen munkahelyén 1986 óta dolgozik, ahol műszaki ügyintéző, üzemmnökségvezető, osztályvezető főmérnök, műszaki igazgató beosztások után,

2007-ben kapott megbízást a vezérigazgatói feladatok ellátására.

A Magyar Víziközmű Szövetség és a Magyar Hidrológia Társaság elnökségének tagja.